Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 7. Warszawa, dnia 28 lutego 1938 r. **Rok XXI.**

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. **Cena egzemplarza 50 gr.**

Prenumeratę należy wpłacać na konto P. K. O. **Nr. 30-197** „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych" zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn."

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr. 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr. 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł., 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20.

Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40.

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

II. OKÓLNIK Nr. 8.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 10—11.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 39 — 47.

C. BIBLIOGRAFIA.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

A.

II. Okólnik Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

28.

OKÓLNIK Nr. 8

z dnia 24 lutego 1938 r.

o uproszczeniu sprawozdawczości z inspekcji wojewódzkiej.

(Nr Insp. 2).

Do

Urzędów Wojewódzkich, Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Celem uproszczenia sprawozdawczości z inspekcji wojewódzkiej Ministerstwo zarządza, co następuje:

I. *Nie* należy odtąd przesyłać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych:

1) arkuszy w/g. wzoru Nr 2-V do instrukcji dla inspekcji wojewódzkiej (okólnik Nr 127 z 16 lipca 1930 r.), z charakterystyką „organizacji ogólnej i personaliów";

2) kwartalnych planów inspekcji wojewódzkiej (nadsyłanych przez niektóre urzędy wojewódzkie, pomimo że instrukcja tego nie wymaga);

3) odpisów sprawozdań lub protokołów z lustracyj fachowych w zakresie resortów zespolonych, jako też odpisów zarządzeń polustracyjnych w tymże zakresie (dotychczas niektóre urzędy wojewódzkie przesyłały te materiały do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, jakkolwiek instrukcja tego nie wymaga);

4) rocznych „ogólnych danych o powiatach" w/g. wzoru Nr 2-I.

II. Następujące materiały sprawozdawcze należy odtąd przesyłać *w jednym* egzemplarzu, zamiast — jak dotychczas — w dwóch:

1) kwartalne zestawienia ruchu inspekcji wojewódzkiej w/g. wzoru Nr 3;

2) sprawozdania roczne w/g, wzoru Nr 4;

3) odpisy sprawozdań lub protokołów z lustracyj oraz odpisy wszelkich zarządzeń, polustracyjnych — z zakresu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych,

III. Nadal *w dwóch* egzemplarzach należy przesyłać jedynie:

1) odpisy protokołów kwartalnych konferencyj sprawozdawczych;

2) arkusze z charakterystyką starosty, zastępcy i zlustrowanego starostwa w/g. wzorów Nr Nr 2-II, 2-III i 2-IV (przy czym na każdym arkuszu powinna być podane nazwa starostwa i data inspekcji).

IV. Materiały, o których mowa w ustępach: II i III, należy przedkładać pisane *po obydwu stronach*, zamiast — jak dotąd — po jednej.

Zaznacza się, że Ministerstwo będzie odtąd kładło silniejszy nacisk na *terminowość* w przedstawianiu przez urzędy wojewódzkie materiałów sprawozdawczych.

W tekscie § 14 instrukcji dla inspekcji wojewódzkiej należy poczynić odpowiednie poprawki.

(—) Nakoniecznikow-Klukowski
PODSEKRETARZ STANU

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

29.

PISMO OKÓLNE

z dnia 22 lutego 1938 r.

o cenach cegły.

(Nr Apr. 54-5-14).

Do

P. P. Wojewodów i Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

W związku ze zbliżającym się nowym sezonem budowlanym proszę Panów Wojewodów oraz Komisarza Rządu na m. st. Warszawę o uchylenie Swych zarządzeń o wyznaczeniu cen cegły w roku ubiegłym.

Jednocześnie proszę Panów—wobec uspokojenia się na rynku cen artykułów budowlanych—wstrzymać się z wyznaczaniem cen cegły w nadchodzącym sezonie.

Kształtowanie się cen cegły należy pozostawić zasadniczo wolnej konkurencji — a tylko w przypadkach oczywistej spekulacji należy, po wykorzystaniu przez Panów wszystkich innych środków (jak bezpośrednie konferencje z producentami itp.) przedstawić mi szczegółowo umotywowane wnioski o wyrażenie przeze mnie zgody na wyznaczenie przez Panów cen cegły na podstawie upoważnienia zawartego w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 października 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 607).

W końcu uchylam moc obowiązującą zarządzenia z dnia 7 kwietnia 1937 r. Nr. Apr. 54/5-1 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 9. poz. 68).

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

30.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 lutego 1938 r.

o wysokości pośmiertnego w razie pozostawienia przez zmarłego majątku.

(Nr GB. 14-5)

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i stosowania poniżej umieszczo-

ne pismo Ministerstwa Skarbu z dnia 16 lutego 1938 r. L. D. III. 16347/3/37 w sprawie wysokości pośmiertnego w razie pozostawienia przez zmarłego majątku.

Równocześnie Ministerstwo zaznacza, że przestały obowiązywać następujące zarządzenia w sprawie pośmiertnego jako oparte na przepisach już uchylonych: okólnik Nr 105 z 11 lipca 1922 r., okólnik Nr 106 z 11 lipca 1922 r., okólnik Nr 64 z 11 czerwca 1924 r., okólnik Nr 107 z 31 października 1924 r., okólnik Nr 9 z 2 lutego 1925 r., oraz pismo okólne z 10 czerwca 1930 r., Nr OB. 3990 (Zb. Zarz. Min. Spraw Wewn. str. 1225—1227).

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

Otrzymują nadto:

Komenda Główna Policji Państwowej,
Główny Urząd Statystyczny.
Korpus Ochrony Pogranicza.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 16347/3/37
Warszawa,
dnia 16 lutego 1938 r.

Do
Kancelarii Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydium Rady Ministrów i wszystkich ministerstw
w miejscu.

Na skutek powstałych wątpliwości w wykonywaniu przepisu art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) Ministerstwo wyjaśnia co następuje:

Art. 20 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. przyznaje pośmiertne w wysokości trzy miesięcznego ostatnio pobranego przez zmarłego uposażenia, żonie, dzieciom lub rodzicom zmarłego; innym osobom przyznaje się zwrot rzeczywiście poniesionych i udowodnionych kosztów pogrzebu do wysokości pośmiertnego należnego rodzinie, o tyle o ile zmarły nie pozostawił majątku wystarczającego na pokrycie tych kosztów.

W tym stanie rzeczy należy — rozpatrując roszczenia „innych osób" o zwrot kosztów pogrzebu — stwierdzić przede wszystkim czy po zmarłym pozostał majątek i w jakiej sumie. Jeśli suma majątku wystarczy całkowicie na pokrycie kosztów pogrzebu—zwrotu tych kosztów nie przyznaje się. Jeśli suma majątku jest mniejsza od wysokości kosztów pogrzebu—przyznaje się różnicę pomiędzy sumą majątku a dopuszczalną wysokością poniesionych kosztów pogrzebu, jeśli wreszcie zmarły nie pozostawił żadnego majątku—przyznaje się zwrot kosztów pogrzebu w całkowitej ustawowo dopuszczalnej wysokości.

(—) T. Grodyński
PODSEKRETARZ STANU

31.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 lutego 1938 r.

o grzywnach za przekroczenia ustawy wodnej.

(Nr GB. 31-32-2).

Urzędom Wojewódzkim, Komisariatowi Rządu na m. st. Warszawę oraz Starostwom Powiatowym i Grodzkim.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w ślad za okólnikiem Nr 2 z 1938 r. o rachunkowości grzywien wymierzanych przez powiatowe władze administracji ogólnej (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 1, poz. 2 z 1938 r.) podaje do wiadomości i stosowania okólnik Nr 15 Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 11 lutego 1938 r. Nr M. I-1/2/38 w sprawie podanej w nagłówku.

(—) Hausner
DYREKTOR GABINETU MINISTRA

MINISTERSWO ROLNICTWA
I REFORM ROLNYCH
Nr M. I/1/2/38.
Warszawa, dnia 11 lutego 1938 r.

Sprawa: grzywny za przekroczenia ustawy wodnej.

OKÓLNIK Nr 15.

Zgodnie z postanowieniami karnymi, zawartymi w ustawie wodnej z dnia 19 września 1922 r. w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 574), władze administracji ogólnej nakładają w szeregu wypadków grzywny z tytułu przekroczeń przepisów wspomnianej ustawy lub też z powodu niezastosowania się interesowanych do wydawanych przez władze wodne zarządzeń i orzeczeń, opartych na przepisach tej ustawy.

Dochód z tego źródła stosownie do postanowień art. 250 i art. 260 ust. 3 ustawy wodnej powinien wpływać do funduszów samorządu wojewódzkiego na cele popierania budowli wodnych na terenie województwa, o ile specjalne ustawy nie przekazują grzywien tych funduszom konserwacyjnym poszczególnych przedsiębiorstw melioracyjnych.

Wobec niezorganizowania samorządu wojewódzkiego na przeważnej części obszaru Rzeczypospolitej oraz mylnej interpretacji stosunku art. 56 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu karno-administracyjnym do wyżej przytoczonego art. 250 ustawy wodnej, jako przepisu dla tej dziedziny specjalnego, władze administracji ogólnej grzywny za przekroczenia ustawy wodnej najczęściej przekazywały mylnie na rachunek Skarbu Państwa.

Celem ujednostajnienia postępowania w omawianej sprawie Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych po porozumieniu się z Minister-

stwem Spraw Wewnętrznych i Ministerstwem Skarbu wydaje następujące zarządzenia:

1) grzywny za przekroczenia przepisów ustawy wodnej należy wpłacać do kasy właściwego urzędu skarbowego bezpośrednio lub za pośrednictwem urzędów pocztowych — przy pomocy blankietu nadawczego P. K. O.—na konto czekowe tej kasy,

2) kasy urzędów skarbowych przychodowe dowody kasowe na uiszczenia wspomnianych grzywien odsyłają do właściwego starostwa przy wykazach szczegółowych łącznie z innymi grzywnami,

3) starostwa zatrzymują dowody przychodowe we właściwych aktach karno-administracyjnych, natomiast wykazy szczegółowe odsyłają do właściwych urzędów wojewódzkich po uprzednim odnotowaniu na tych wykazach, na jaki fundusz grzywny te przypadają,

4) Urząd Wojewódzki po zaksięgowaniu w księdze przychodów budżetowych uiszczeń z tytułu wymierzonych grzywien każdomiesięcznie—na podstawie otrzymanych ze starostw wykazów szczegółowych—zarządzi przelanie pobranych grzywien za przekroczenia ustawy wodnej na właściwe rachunki i fundusze zgodnie ze wskazówkami starostw, zamieszczonymi na wykazach szczegółowych, a mianowicie:

a) na fundusz specjalny Urzędu Wojewódzkiego, p. t. „Fundusz popierania budowli wodnych", zgodnie z art. 250 ustawy wodnej, z wyjątkiem obszaru województwa poznańskiego i pomorskiego,

b) do kas starostw krajowych na obszarze województwa poznańskiego i pomorskiego na cele popierania budowli wodnych zgodnie z art. 250 i 260 ust. 3 ustawy wodnej

i c) na fundusz budowlany lub konserwacyjny publicznych przedsiębiorstw melioracyjnych, o ile ustawy specjalne ustanawiają powyższe przeznaczenie grzywien, co przewiduje zresztą art. 250 ustawy wodnej.

Powyższe zarządzenie obowiązuje do czasu utworzenia jednolitych wojewódzkich związków samorządowych na obszarze całego Państwa.

Aby umożliwić urzędom wojewódzkim przelewanie pobranych grzywien na właściwe cele i fundusze, starostwa obowiązane są podawać w rejestrach karnych oraz na wykazach szczegółowych dokładny tytuł funduszu, na który grzywna dana przypada, względnie przeznaczenie. W konkretnym wypadku w odniesieniu do punktu 4 litery *a* i *b* należy podawać „popieranie budowli wodnych", a w odniesieniu do p. 4 litera *c* — wymienić „fundusz konserwacyjny (budowlany) publ. przedsiębiorstwa melioracyjnego w . . . . .".

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 18 lutego Nr 10 Rok 1938

Poz. 58. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Poz. 59. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o dodatkowych kredytach na rok 1937/38.

Poz. 60. Ustawa z dnia 1 lutego 1938 r. o dodatkowym kredycie na rok 1937/38.

Poz. 61. Ustawa z dnia 10 lutego 1938 r. o ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego wraz z protokołem podpisania w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Poz. 62. Ustawa z dnia 10 lutego 1938 r. o ratyfikacji układu płatniczego między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską, podpisanego w Paryżu dnia 22 maja 1937 r.

Poz. 63. Ustawa z dnia 10 lutego 1938 r. o ratyfikacji międzynarodowej umowy, dotyczącej regulowania produkcji i zbytu cukru, podpisanej wraz z protokołem w Londynie dnia 6 maja 1937 r.

Poz. 64. Ustawa z dnia 10 lutego 1938 r. o ratyfikacji podpisanego w Warszawie dnia 30 czerwca 1937 r. IV protokołu dodatkowego do konwencji handlowej między Rzecząpospolitą Polską a Królestwem Węgier, podpisanej w Budapeszcie dnia 26 marca 1925 r.

Poz. 65. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych o określeniu kategorii pracowników, zatrudnionych przy melioracjach i wykonywanych przez Państwo pracach regulacyjno-agrarnych i podlegających tylko obowiązkowi ubezpieczenia od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych.

Na podstawie art. 6 ust. (3) pkt 1) i art. 319 ust. (1) ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznym (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 396) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 855) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Za pracowników rolnych w rozumieniu art. 6 ust. (3) pkt 1) ustawy o ubezpieczeniu społecznym, objętych tylko ubezpieczeniem od wypadków w zatrudnieniu i chorób zawodowych, uważa się następujące kategorie pracowników fizycznych (robotników) bez różnicy płci i wieku:

1) zatrudnionych przy melioracjach wykonywanych w związku z przebudową ustroju rolnego,

2) zatrudnionych przy melioracjach o charakterze lokalnym,

3) zatrudnionych przy przeprowadzanych przez Państwo, w związku z przebudową ustroju rolnego, pracach regulacyjno-agrarnych.

(2) Przepisy ust. (1) nie dotyczą:

1) pracowników zatrudnionych w biurach i urzędach,

2) pracowników wykwalifikowanych jako to: kamieniarzy, brukarzy, betoniarzy, układaczy sączków itp.,

3) wszystkich pracowników przedsiębiorstw o charakterze zarobkowym.

§ 2. (1) Przez melioracje wykonywane w związku z przebudową ustroju rolnego należy rozumieć dokonywane przy przebudowie ustroju rolnego przez wojewódzkie lub powiatowe władze administracji ogólnej we własnym zarządzie, albo przez osoby lub instytucje, którym władze te zlecą ich wykonanie:

1) melioracje techniczne (drenowanie, nawodnienie, odwodnienie),

2) budowy lub wiercenia studni,

3) związane z melioracjami regulacje i obwałowania wód niespławnych,

4) konserwację robót i urządzeń wymienionych w pkt 1) — 3).

(2) Przez melioracje o charakterze lokalnym należy rozumieć melioracje techniczne (drenowanie, nawodnienie, odwodnienie) nie objęte przepisami ust. (1), mające charakter robót szczegółowych i obejmujące w zasadzie obszar tylko jednej gminy wiejskiej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 66. Rozporządzenie Ministrów Komunikacji i Skarbu z dnia 21 stycznia 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 45, poz. 352) oraz stosownie do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1937 r. w sprawie dodatku drogowego i opłat od materiałów pędnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 58) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 450) zarządza się co następuje:

§ 1. Benzol, przeznaczony do przerobu na półprodukty organiczne, może być wysyłany przez wytwórnie bez uiszczenia opłat na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego, tylko na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej stwierdzającego, że fabryka lub zakład, któremu benzol ma być dostarczony, trudni się jego przerobem na półprodukty organiczne.

§ 2. Wytwórnie benzolu są obowiązane zawiadamiać właściwe władze wymiarowe dla opłat od benzolu o każdej wysyłce benzolu bez uiszczenia opłat na podstawie zaświadczenia wojewódzkiej władzy przemysłowej, z podaniem ilości wysłanego benzolu.

§ 3. Fabryka lub zakład, do którego został wysłany benzol do przerobu na półprodukty organiczne, obowiązany jest przed upływem trzech dni od daty odbioru wysłać do wytwórni benzolu potwierdzenie odbioru z podaniem ilości otrzymanego benzolu.

§ 4. Benzol, wysłany przez wytwórnie do przerobu na półprodukty organiczne w czasie od dnia 3 lutego 1937 r. do dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, podlega zwolnieniu od opłat na Państwowy Fundusz Drogowy na podstawie zaświadczeń wojewódzkiej władzy przemysłowej, wymienionych w § 1, i potwierdzeń odbioru, wymienionych w § 3.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 67. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 stycznia 1938 r. o zniesieniu gminy wiejskiej Gryźliny i o utworzeniu gminy wiejskiej Nowy Dwór Bratiański w powiecie lubawskim województwie pomorskim.

Poz. 68. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 7 lutego 1938 r. o wysokości sum na koszty akcji przeciwpożarowej na rok 1938.

Poz. 69. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 8 lutego 1938 r. o odjęciu uprawnień zarządom gminnym w zakresie spraw policyjno-budowlanych oraz o przekazaniu tych uprawnień wydziałom powiatowym w niektórych osiedlach powiatów: warszawskiego, błońskiego, mińskiego, grójeckiego, sochaczewskiego, pułtuskiego i radzymińskiego.

Na podstawie art. 393a i art. 398a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202), w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663), art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i ustawy z dnia 14 lipca 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 56, poz. 405) zarządzam co następuje:

§ 1. Uprawnienia zarządów gmin wiejskich, określone w art. 391 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanym i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr 23, poz. 202) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976), odejmuje się zarządom gminnym w powiatach: warszawskim, błońskim, mińskim, grójeckim, sochaczewskim, pułtuskim i radzymińskim na obszarach osiedli, wyszczególnionych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 10 października 1935 r. o rozciągnięciu przepisów policyjno budowlanych na niektóre osiedla gmin wiejskich na obszarze województwa warszawskiego (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 482) i przekazuje się te uprawnienia właściwym terytorialnie wydziałom powiatowym województwa warszawskiego.

§ 2. Od orzeczeń, wydanych przez władze, wymienione w § 1, służy interesowanym prawo odwołania się do wojewody.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 kwietnia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr 37, poz. 284).

Poz. 70. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 1938 r. o zmianie właściwości utworzonego w Tarnowskich Górach wydziału zamiejscowego Sądu Okręgowego w Katowicach.

Poz. 71. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie ustalenia liczby i siedzib sędzów śledczych w okręgach sądów okręgowych w Kielcach i Krakowie.

Poz. 72. Oświadczenie rządowe z dnia 31 grudnia 1937 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r. protokołu dodatkowego do układu dodatkowego z dnia 3 lutego 1934 r. do konwencji handlowej, zawartej między Polską a Szwajcarią w dniu 26 czerwca 1922 r.

Poz. 73. Oświadczenie rządowe z dnia 11 stycznia 1938 r. w sprawie stosowania w Papuazji i Nowej Gwinei międzynarodowej konwencji z dnia 9 lipca 1920 r. o odszkodowaniu na wypadek bezrobocia z powodu rozbicia się statku.

Poz. 74. Oświadczenie Rządowe z dnia 27 stycznia 1938 r. o ratyfikacji i wymianie dokumentów ratyfikacyjnych układu między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych, podpisanego wraz z protokołem końcowym w Bernie dnia 31 grudnia 1936 r.

z 21 lutego Nr 11 Rok 1938

Poz. 75. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie tymczasowego wprowadzenia w życie postanowień protokołu z dnia 28 grudnia 1937 r. między Polską a Szwajcarią dotyczącego zniżek celnych na produkty chemiczne.

Poz. 76. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Opieki Społecznej z dnia 8 stycznia 1938 r. o korzystaniu z urządzeń wodociągowych oraz urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych.

Na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310), art. 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311), art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493) zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkie urządzenia wodociągowe oraz urządzenia do usuwania nieczystości i wód opadowych, znajdujące się na nieruchomościach zabudowanych budynkami, przeznaczonymi na pobyt ludzi lub na stajnie, obory, chlewy i wytwórnie (przetwórnie) artykułów spożywczych, oraz na garaże, powinny być utrzymywane w stanie zdatnym do użytku.

§ 2. Zabrania się:

a) wyłączania urządzeń, doprowadzających wodę do nieruchomości, określonych w § 1, poza przypadkami, o których mowa w § 3.

b) rozbiórki i usuwania w całości lub w części urządzeń wodociągowych oraz urządzeń do usuwania nieczystości i wód opadowych na nieruchomościach, określonych w § 1,

c) utrudniania w jakiejkolwiek innej formie korzystania z urządzeń, wymienionych pod lit. b).

§ 3. Dozwolone jest zamykanie dopływu wody do nieruchomości przez zarząd miejski lub kierownictwo zakładu wodociągowego jedynie w przypadkach:

a) braku wody,

b) stwierdzenia w instalacji domowej braków, grożących niebezpieczeństwem.

c) stwierdzenia, że woda w wodociągu jest zanieczyszczona w sposób dla zdrowia szkodliwy,

d) pożaru i potrzeby zwiększenia dopływu wody do hydrantów pożarowych,

e) potrzeby przeprowadzenia napraw urządzeń wodociągowych,

f) nieuiszczenia należności za wodę, o ile względy zdrowia publicznego nie stoją na prze-

szkodzie — jeżeli dopełniono warunków, określonych w §§ 4, 5 i 6.

§ 4. W przypadkach, określonych w § 3 lit. f), zamknięcie dopływu wody do nieruchomości, zabudowanej budynkami, przeznaczonymi na mieszkania, jest dozwolone, jeżeli:

a) upomnienie, doręczone właścicielowi lub zarządowi nieruchomości najpóźniej na 14 dni przed zamierzonym zamknięciem dopływu wody, nie odniosło skutku; upomnienie zawierać powinno zagrożenie zamknięcia dopływu wody;

b) upłynęło co najmniej 90 dni od daty doręczenia rachunku do dnia doręczenia upomnienia;

c) mieszkańcy nieruchomości mają możność korzystania ze zdrojów (kranów) ulicznych, znajdujących się w odległości nie większej niż 55 metrów od granicy nieruchomości;

d) powiatowa władza administracji ogólnej wyraziła zgodę na zamknięcie dopływu wody; brak odpowiedzi władzy w ciągu 7 dni od daty otrzymania zawiadomienia o zamierzonym zamknięciu dopływu wody jest równoznaczny z wyrażeniem na to jej zgody.

§ 5. Zamknięcie dopływu wody do innych nieruchomości, poza wymienionymi w § 4, w przypadkach, określonych w § 3 lit. f), jest dozwolone po uprzednim bezskutecznym upomnieniu (§ 4 lit. a), jeżeli upłynęło co najmniej 60 dni od daty doręczenia rachunku do dnia doręczenia tego upomnienia.

§ 6. Właściciel lub zarząd nieruchomości w przypadkach przewidzianych w § 4 obowiązany jest zawiadomić niezwłocznie o zamierzonym zamknięciu dopływu wody wszystkich mieszkańców nieruchomości (lokatorów domu).

§ 7. Powiatowa władza administracji ogólnej ze względu na zdrowie publiczne może:

a) zabronić zamknięcia dopływu wody,

b) zarządzić założenie przez zarząd wodociągów zdrojów (kranów) ulicznych,

c) zarządzić otwarcie zamkniętego dopływu wody.

§ 8. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia podlega karze, stosownie do art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o zaopatrywaniu ludności w wodę (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 310) lub art. 12 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o usuwaniu nieczystości i wód opadowych (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 311).

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego.

Poz. 77. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 lutego 1938 r. o zmianie granic gmin wiejskich i miejskich w powiecie średzkim województwie poznańskim.

Poz. 78. Oświadczenie rządowe z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie ratyfikacji i wymiany dokumentów ratyfikacyjnych podpisanego dnia 18 lutego 1937 r. protokołu dodatkowego do konwencji handlowej i nawigacyjnej między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeskosłowacką z dnia 10 lutego 1934 r.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

z 18 lutego Nr 39 Rok 1938

Poz. 43. Obwieszczenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 7 lutego 1938 r. o ustaleniu ilości spirytusu jaką Państwowy Monopol Spirytusowy zakupi w ciągu kampanii 1938/39 na cele konsumcyjne (kontyngent zakupu).

Poz. 44. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 31 stycznia 1938 r., ustalające dalszą listę banków dewizowych.

Poz. 45. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1938 r. o rejestracji roszczeń z umów ubezpieczeń na życie, zawartych z upadłym zakładem ubezpieczeń „Allgemeene Maatschappij van Levensverzekering en Lijfrente" w Amsterdamie.

z 19 lutego Nr 40 Rok 1938

Poz. 46. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

Poz. 47. Zarządzenie o nadaniu Srebrnego i Brązowego Krzyża Zasługi.

Poz. 48. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 10 lutego 1938 r. w sprawie przyjmowania zgłoszeń wywozowych oraz wydawania zaświadczeń walutowych.

z 21 lutego Nr 41 Rok 1938

Poz. 49. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 lutego 1938 r. o noszeniu i używaniu broni przez Straż Ochronną Polskiego Radia.

z 22 lutego Nr 42 Rok 1938

Poz. 50. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia okręgu ochrony górniczej źródła mineralnego uzdrowiska Huta Stepańska, znajdującego się w Hucie Stepańskiej w gminie Stepań, powiatu kostopolskiego, województwa wołyńskiego.

Poz. 51. Regulamin dla Państwowego Banku Rolnego w sprawie administrowania pożyczkami, udzielonymi na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych i klęsk żywiołowych, wydany przez Mi-

nistra Skarbu na podstawie art. 12 ustawy z dnia 6 maja 1924 r. o pomocy państwowej na odbudowę budynków zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 492), art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 479) oraz art. 3 ustawy z dnia 10 czerwca 1921 r. o Państwowym Banku Rolnym (Dz. U. R. P. z r. 1932 Nr 117, poz. 966) w brzmieniu zmienionym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 września 1936 (Dz. U. R. P. Nr 77, poz. 539).

z 23 lutego Nr 43 Rok 1938

Poz. 52. Zarządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 lutego 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Opieki Społecznej w sprawie ustalenia okręgu ochrony górniczej źródeł mineralnych w gromadzie Milik, wsi Muszyna-Wieś, w powiecie Nowy Sącz, województwie krakowskim.

z 24 lutego Nr 44 Rok 1938

Poz. 53. Postanowienie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 21 lutego 1938 r. w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa pod firmą: „Ericsson Polska Akcyjna Spółka Elektryczna".

z 25 lutego Nr 45 Rok 1938

Poz. 54. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.

z 26 lutego Nr 46 Rok 1938

Poz. 55. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1938 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń na życie w Poznaniu.

Poz. 56. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1938 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w Poznaniu.

Poz. 57. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 lutego 1938 r. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany statutu Kasy Strażackiej w Poznaniu.

z 28 lutego Nr 47 Rok 1938

Poz. 58. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 22 lutego 1938 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Pooz. 59. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 10 lutego 1938 r. Nr L. IV/914/9/37 w sprawie otwarcia do użytku publicznego lotniska w Kielcach - Masłowie.

C.

Bibliografia.

I. WYDAWNICTWA ZALECONE.

„Rocznik Polityczny i Gospodarczy P. A. T." na rok 1938.

Ukazał się kolejny „Rocznik Polityczny i Gospodarczy P. A. T." na rok 1938, wydany nakładem i w opracowaniu Polskiej Agencji Telegraficznej w Warszawie.

Wydawnictwo to, jak i poprzednie jego roczniki (patrz Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. z r. 1936 poz. 250 i z r. 1937 str. 140) zaleca się do użytku w charakterze informatora dla urzędów administracji państwowej oraz instytucyj społecznych i gospodarczych związanych z administracją spraw wewnętrznych.

UWAGA: do nabycia P. A. T. Warszawa, ul. Królewska 5.

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa. Trębacka 11.